

รายการอ้างอิง

1. สวง บัณฑิตวงศ์ และ อรุณรัตน์ จันทนขจรพ้ง. ผลิตภัณฑ์ของโลหิตสำหรับรักษาโรค.
ผลงานคิดค้น หรือ สิ่งประดิษฐ์ซึ่งเป็นประโยชน์แก่ประเทศชาติ ประจำปี 2534.
ศูนย์บริการโลหิตแห่งชาติ สภากาชาดไทย.
2. ศูนย์บริการโลหิตแห่งชาติ สภากาชาดไทย. รายงานประจำปี 2535. กรุงเทพมหานคร.
3. สวง บัณฑิตวงศ์. BLOOD COMPONENTS. ฝ่ายผลิตภัณฑ์การแพทย์, บริษัท บอร์เนียว
(ประเทศไทย) จำกัด. กรุงเทพมหานคร. 2532. หน้าที่ 5.
4. ศิริจันทร์ ทองประเสริฐ และ จันทนา จันทโร. สถิติสำหรับงานวิศวกรรม. 2526.
หน้า 293-296.
5. HOLTECH INDUSTRIES LTD. OZONATION AND STERILIZATION. BACKGROUND
AND DESIGN INFORMATION. NORTH VANCOUVER, CANADA. MAY, 1987.
6. JOSEPH L. PAVONI. HANBOOK OF NATURE QUALITY MANAGEMENT PLANNING.
VAN NOSTRAND REINHOLD COMPANY. NEW YORK. 1977. pp.139-142,
146-149.
7. KEVIN KHOUDARY. THE POWER OF OZONE. WATER TECHNOLOGY. MAY 1986.
pp.28-33.
8. INDUSTRIAL & PROCESS WATER TREATMENT. BREAKTHROUGH IN THE REMOVAL
OF ORGANICS. W&WT. ISSUE 7, VOL 35. JULY 1992. pp.26-27.
9. RUSSELL L. CULP, GEORGE MACK WESNER AND GORDON L. CULP. HANDBOOK OF
ADVANCED WASTE WATER TREATMENT. 2ND EDITION. VAN NOSTRAND
REINHOLD COMPANY. NEW YORK. 1978. pp.279-287.

10. PAUL N. CHEREMISINOFF AND RECHARD A. YOUNG. POLLUTION ENGINEERING PRACTICE HANDBOOK. ANN ARBOR SCIENCE PUBLISHER INC. USA. 1976.
pp. 393-399.
11. G.E. KURZMANN, ET AL. OZONE TECHNOLOGY OF GERMAN INDUSTRIAL ENTERPRISES. HOLTECH INDUSTRIES LTD. NORTH VANCOUVER, CANADA.
12. S. RILLING AND R. VIEBAHN. 1985 ANNUAL REPORT OF THE MEDICAL SOCIETY FOR OZONE THERAPY. HOLTECH INDUSTRIES LTD. NORTH VANCOUVER, CANADA. 1985.
13. WATER MANAGEMENT INC. PHOTOCHEMICAL GENERATION OF OZONE AND OTHER OXIDANTS FOR DRINKING WATER AND COOLING WATER TREATMENT. AQUATECH '86. INTERNATIONAL WATER TREATMENT TRADE SHOW. AMSTERDAM. THE NETHERLANDS. 15-19 SEPTEMBER, 1986.
14. ROBERT W. LEGAN. ALTERNATIVE DISINFECTION METHODS-A COMPARISON OF UV AND OZONE. INDUSTRIAL WATER ENGINEERING. MARCH/APRIL, 1982.
15. F. ROBERT MCGREGOR. TREATMENT OF SMALL DRINKING WATER SUPPLIES WITH PHOTOZONE TO REDUCE CHEMICAL USAGE AND IMPROVE DISINFECTION. INTERNATIONAL SYMPOSIUM ON SMALL SYSTEMS FOR WATER SUPPLY AND WASTEWATER DISPOSAL. WATER MANAGEMENT INC. SINGAPORE. 1987.
16. SYBIL P. PARKER, EDITOR IN CHIEF. CONCISE ENCYCLOPEDIA OF SCIENCE AND TECHNOLOGY. MCGRAW-HILL BOOK COMPANY. NEW YORK. 1984.
pp. 762-763, 1236.

17. DILIP K. ARORA, RICHARD P. ELANDER AND K.G. MUKERJI. HANDBOOK OF APPLIED MYCOLOGY. FUNGAL BIOTECHNOLOGY. VOL 4. MERCEL DEKKER INC. NEW YORK. 1992. pp.1055-1090.
18. WILLIAM M.O'LEARY. PRACTICAL HANDBOOK OF MICROBIOLOGY. CRC PRESS. BOSTON. 1989. pp.297-306.
19. HARRY W. GEHM, JACOB I. BREGMANN AND GENE V. BEELAND. HANDBOOK OF WATER RESOURCES AND POLLUTION CONTROL. NOSTRAND REINHOLD COMPANY. NEW YORK, USA. 1976. pp.623-624.
20. DIFCO MANUAL. DEHYDRATED CULTURE MEDIA AND REAGENTS FOR MICROBIOLOGY. 10TH EDITION. DIFCO LABORATORIES. DETROIT, MICHIGAN, USA. 1984.
21. ERIK OBERG, FRANKLIN D. JONES, HOLBROOK L. HORTON AND HENRY H. RYFFEL. MACHINERY'S HANDBOOK. 24TH EDITION. INDUSTRIAL PRESS INC. NEW YORK. 1988. pp. 2405.

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก

ตัวอย่างการคำนวณ

ก.1 การคำนวณความเข้มข้นของก๊าซโอโซนที่ใช้ในการฉีดพ่น

ขนาดของห้องที่ใช้ในการทดลอง กว้าง = 2.5 ม.

ยาว = 5.5 ม.

สูง = 3.0 ม.

ปริมาตรของห้อง = (2.5)(5.5)(3.0) = 41.25 ลบ.ม.

ที่อุณหภูมิ 86°F. ความหนาแน่นของอากาศมีค่า 0.0728 ปอนด์/ลบ.ฟุต (21)

ดังนั้น น้ำหนักของห้องคิดเป็น

= (41.25 ลบ.ม.)(0.0728 ปอนด์/ลบ.ฟุต)(35.31 ลบ.ฟุต/ลบ.ม.)

(453.6 กรัม/ปอนด์)

= 48,098 กรัม

เนื่องจากความสามารถในการผลิตก๊าซโอโซนตามคุณสมบัติของแต่ละหลอด

คุณภาพวิทยุทรัพยากร = 1.5 กรัม/ชั่วโมง

เมื่อใช้ทั้งสี่จำนวน 4 หลอด คิดเป็น = (1.5)(4) = 6.0 กรัม/ชั่วโมง

ดังนั้น เวลา 0.5 ชั่วโมง สามารถผลิตก๊าซโอโซนได้ = (0.5)(6.0)

= 3.0 กรัม

เวลา 1.0 ชั่วโมง สามารถผลิตก๊าซโอโซนได้ = (1.0)(6.0)

= 6.0 กรัม

เวลา 1.5 ชั่วโมง สามารถผลิตก๊าซโอโซนได้ = (1.5)(6.0)

= 9.0 กรัม

$$\begin{aligned} \text{เวลา 2.0 ชั่วโมง สามารถผลิตก๊าซไอโซนได้} &= (2.0)(6.0) \\ &= 12.0 \text{ กรัม} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{เวลา 2.5 ชั่วโมง สามารถผลิตก๊าซไอโซนได้} &= (2.5)(6.0) \\ &= 15.0 \text{ กรัม} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{เวลา 3.0 ชั่วโมง สามารถผลิตก๊าซไอโซนได้} &= (3.0)(6.0) \\ &= 18.0 \text{ กรัม} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{เวลา 3.5 ชั่วโมง สามารถผลิตก๊าซไอโซนได้} &= (3.5)(6.0) \\ &= 21.0 \text{ กรัม} \end{aligned}$$

$$\text{เวลา 4.0 ชั่วโมง สามารถผลิตก๊าซไอโซนได้} = 24.0 \text{ กรัม}$$

ซึ่งคิดเป็นความเข้มข้นของไอโซนที่ใช้ ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{เวลา 0.5 ชั่วโมง ผลิตก๊าซไอโซนได้ 3.0 กรัม คิดเป็นความเข้มข้น} & \\ &= (3.0)/(48,098) \\ &= 62.4 \times 10^{-6} \\ &= 62.4 \text{ พีพีเอ็ม.} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{เวลา 1.0 ชั่วโมง ผลิตก๊าซไอโซนให้ความเข้มข้น} & \\ &= (6.0)/(48,098) \\ &= 124.7 \text{ พีพีเอ็ม.} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{เวลา 1.5 ชั่วโมง ผลิตก๊าซไอโซนให้ความเข้มข้น} & \\ &= (9.0)/(48,098) \\ &= 187.1 \text{ พีพีเอ็ม.} \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{เวลา 2.0 ชั่วโมง ผลิตก๊าซไอโซนให้ความเข้มข้น} & \\ &= (12.0)/(48,098) \\ &= 249.5 \text{ พีพีเอ็ม.} \end{aligned}$$

เวลา 2.5 ชั่วโมง ผลิตภัณฑ์ไอโซนให้ความเข้มข้น

$$= (15.0)/(48,098)$$

$$= 311.8 \text{ พีพีเอ็ม.}$$

เวลา 3.0 ชั่วโมง ผลิตภัณฑ์ไอโซนให้ความเข้มข้น

$$= (18.0)/(48,098)$$

$$= 374.2 \text{ พีพีเอ็ม.}$$

เวลา 3.5 ชั่วโมง ผลิตภัณฑ์ไอโซนให้ความเข้มข้น

$$= (21.0)/(48,098)$$

$$= 436.6 \text{ พีพีเอ็ม.}$$

เวลา 4.0 ชั่วโมง ผลิตภัณฑ์ไอโซนให้ความเข้มข้น

$$= (24.0)/(48,098)$$

$$= 499.0 \text{ พีพีเอ็ม.}$$

แต่เนื่องจากก๊าซไอโซนสามารถสลายตัวได้ โดยมีค่าครึ่งชีวิตประมาณ 2 ชั่วโมง ดังนั้น เมื่อพิจารณาควบคุมกับอัตราการผลิตของก๊าซไอโซนด้วยเครื่องมือที่สร้างขึ้นแล้ว จะทำให้ความเข้มข้นของก๊าซไอโซนในระบบที่เกิดขึ้นจริง มีค่าน้อยกว่าค่าที่คำนวณได้ จากการฟรูที่ ค. 1 ในภาคผนวก ค พบว่า

ที่เวลา 0.5 ชั่วโมงที่ผ่านมา จะมีก๊าซไอโซนเหลืออยู่	82.5 %
ที่เวลา 1.0 ชั่วโมงที่ผ่านมา จะมีก๊าซไอโซนเหลืออยู่	70.0 %
ที่เวลา 1.5 ชั่วโมงที่ผ่านมา จะมีก๊าซไอโซนเหลืออยู่	60.0 %
ที่เวลา 2.0 ชั่วโมงที่ผ่านมา จะมีก๊าซไอโซนเหลืออยู่	50.0 %
ที่เวลา 2.5 ชั่วโมงที่ผ่านมา จะมีก๊าซไอโซนเหลืออยู่	42.5 %
ที่เวลา 3.0 ชั่วโมงที่ผ่านมา จะมีก๊าซไอโซนเหลืออยู่	35.0 %
ที่เวลา 3.5 ชั่วโมงที่ผ่านมา จะมีก๊าซไอโซนเหลืออยู่	30.0 %
ที่เวลา 4.0 ชั่วโมงที่ผ่านมา จะมีก๊าซไอโซนเหลืออยู่	25.0 %

ดังนั้น ความเข้มข้นของก๊าซโอโซนที่เกิดขึ้นจริงในระบบ จะมีค่าเป็น ดังนี้

ที่เวลา 0.5 ชั่วโมง	ความเข้มข้นของก๊าซโอโซน =	$(62.4)(0.825)$	=	51.48 ppm.
ที่เวลา 1.0 ชั่วโมง	ความเข้มข้นของก๊าซโอโซน =	$51.48+(62.4)(0.70)$	=	95.16 ppm.
ที่เวลา 1.5 ชั่วโมง	ความเข้มข้นของก๊าซโอโซน =	$95.16+(62.4)(0.60)$	=	132.60 ppm.
ที่เวลา 2.0 ชั่วโมง	ความเข้มข้นของก๊าซโอโซน =	$132.60+(62.4)(0.50)$	=	163.80 ppm.
ที่เวลา 2.5 ชั่วโมง	ความเข้มข้นของก๊าซโอโซน =	$163.80+(62.4)(0.425)$	=	190.32 ppm.
ที่เวลา 3.0 ชั่วโมง	ความเข้มข้นของก๊าซโอโซน =	$190.32+(62.4)(0.35)$	=	212.16 ppm.
ที่เวลา 3.5 ชั่วโมง	ความเข้มข้นของก๊าซโอโซน =	$212.16+(62.4)(0.30)$	=	230.88 ppm.
ที่เวลา 4.0 ชั่วโมง	ความเข้มข้นของก๊าซโอโซน =	$230.88+(62.4)(0.25)$	=	246.48 ppm.

ก.2 ตัวอย่างการคำนวณค่าความสามารถในการกำจัดเชื้อฟังกัส

(EFFECTIVENESS OF FUNGUS ELIMINATION)

จากตารางที่ 5.3 การทดลองที่ 1 ;

จำนวนเชื้อโรครีบพบในช่วงก่อนฉีดพ่นด้วยก๊าซโอโซน

ตำแหน่งที่ 1 = 110 โคโลนี

ตำแหน่งที่ 2 = 114 โคโลนี

ค่าเฉลี่ย = $(110+114)/2$

= 112 โคโลนี

จำนวนเชื้อโรครีบพบในช่วงหลังฉีดพ่นด้วยก๊าซโอโซน

ตำแหน่งที่ 1 = 38 โคโลนี

ตำแหน่งที่ 2 = 40 โคโลนี

ค่าเฉลี่ย = $(38+40)/2$

= 39 โคโลนี

ดังนั้น

$$\begin{aligned} \text{ค่าความสามารถในการกำจัดเชื้อฟังกัส (\%)} &= (112-39)(100\%)/112 \\ &= 65.18 \% \end{aligned}$$

ก.3 ตัวอย่างการคำนวณค่าความสามารถในการกำจัดเชื้อแบคทีเรีย
(EFFECTIVENESS OF BACTERIA ELIMINATION)

จากตารางที่ 5.4 การทดลองที่ 1 :

จำนวนเชื้อโรคที่พบในช่วงก่อนฉีดพ่นด้วยก๊าซไอโซน

ตำแหน่งที่ 1	=	110	โคโลนี
ตำแหน่งที่ 2	=	104	โคโลนี
ค่าเฉลี่ย	=	(110+104)/2	
	=	107	โคโลนี

จำนวนเชื้อโรคที่พบในช่วงหลังฉีดพ่นด้วยก๊าซไอโซน

ตำแหน่งที่ 1	=	43	โคโลนี
ตำแหน่งที่ 2	=	48	โคโลนี
ค่าเฉลี่ย	=	(43+48)/2	
	=	45.5	โคโลนี

ดังนั้น

$$\begin{aligned} \text{ค่าความสามารถในการกำจัดเชื้อแบคทีเรีย (\%)} &= (107-45.5)(100\%)/107 \\ &= 57.48 \% \end{aligned}$$

ก.4 ตัวอย่างการคำนวณ ระยะเวลาที่ปลอดภัยภายหลังจากเครื่องผลิตก๊าซไอโซน
หยุดฉีดพ่น และระยะเวลาตั้งแต่เริ่มต้นทำการฉีดพ่นจนถึงเวลาที่สามารถเข้าไปทำงานได้

กำหนดให้ : 1. อากาศที่ปลอดภัยมีปริมาณก๊าซไอโซนที่เหลืออยู่ ไม่เกิน 5.0 พีพีเอ็ม.
2. ค่าครึ่งชีวิตของการสลายตัวของก๊าซไอโซนในอากาศ มีค่า 2 ชั่วโมง
จากตารางที่ 4.1 ข้อมูลที่ 1 :

เวลาในการฉีดพ่นก๊าซไอโซน 0.5 ชั่วโมง มีความเข้มข้นของก๊าซไอโซนที่ใช้
= 51.48 พีพีเอ็ม.

ดังนั้น

ที่เวลา 0.5 ชั่วโมง จะมีก๊าซไอโซนสะสม 62.4 พีพีเอ็ม. และเครื่องหยุด

เมื่อผ่านไปอีก 2.0 ชั่วโมง จะมีก๊าซไอโซนเหลืออยู่ 25.74 พีพีเอ็ม.

เมื่อผ่านไปอีก 2.0 ชั่วโมง จะมีก๊าซไอโซนเหลืออยู่ 12.87 พีพีเอ็ม.

เมื่อผ่านไปอีก 2.0 ชั่วโมง จะมีก๊าซไอโซนเหลืออยู่ 5.43 พีพีเอ็ม.

เมื่อผ่านไปอีก 2.0 ชั่วโมง จะมีก๊าซไอโซนเหลืออยู่ 3.22 พีพีเอ็ม.

จะเห็นได้ว่าความเข้มข้นของก๊าซไอโซนที่เหลืออยู่ อยู่ในระดับที่ปลอดภัยแล้ว

ดังนั้น เมื่อรวมเวลาที่ผ่านไปทั้งหมด จะมีค่า = 2+2+2+2 = 8 ชั่วโมง

แสดงว่าภายหลังจากเครื่องหยุดทำงาน จะต้องรอเวลา อีกอย่างน้อยที่สุด 8 ชั่วโมง จึงจะ

สามารถเข้าไปทำงานภายในห้องนั้น ๆ ได้อย่างปลอดภัย หรือถ้าเริ่มนับเวลาตั้งแต่ เริ่มเปิด

เครื่องก็จะคิดเป็น = 8+0.5 = 8.5 ชั่วโมง นั่นเอง จึงสรุปได้ว่า

ระยะเวลาที่ปลอดภัยภายหลังจากเครื่องผลิตก๊าซไอโซนหยุดฉีดพ่น มีค่า

= 8.0 ชั่วโมง

และ ระยะเวลาตั้งแต่เริ่มต้นฉีดพ่นจนถึงเวลาที่สามารถเข้าไปสามารถทำงานได้มีค่า

= 8.5 ชั่วโมง

ก.5 การคำนวณต้นทุนและค่าใช้จ่ายในการบำบัด

ก.5.1 ค่าต้นทุนของเครื่องมือ

ค่าอุปกรณ์ต่าง ๆ	=	7,000 บาท
ค่าหลอดคอลตราไวโอเล็ต	=	(18,000)(4)
	=	72,000 บาท
ค่าประกอบ	=	3,000 บาท
รวมค่าต้นทุน	=	7,000+72,000+3,000
	=	82,000 บาท

ก.5.2 ค่าพลังงานไฟฟ้า

เนื่องจากเครื่องมือนี้ใช้กระแสไฟฟ้า 1.5 แอมแปร์ (จากการวัด)

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้น กำลังงานไฟฟ้าที่ใช้ต่อครั้ง} &= (1.5)(220)(4) \\ &= 1320 \text{ W-HR} \\ &= 1.32 \text{ KW-HR (UNIT)} \end{aligned}$$

เมื่อคิดค่ากระแสไฟฟ้าประมาณ 2.50 บาทต่อ KW-HR

$$\begin{aligned} \text{ดังนั้น ค่าพลังงานไฟฟ้าในการทำงานของเครื่องต่อครั้ง} & \\ &= (1.32)(2.50) \\ &= 3.30 \text{ บาท} \end{aligned}$$

ก.5.3 ค่าสารฟอร์มาลินและสารต่างที่ขั้มที่ใช้

การรมห้องด้วยวิธีการเดิมใช้ฟอร์มาลินผสมกับต่างที่ขั้ม ในอัตราส่วน

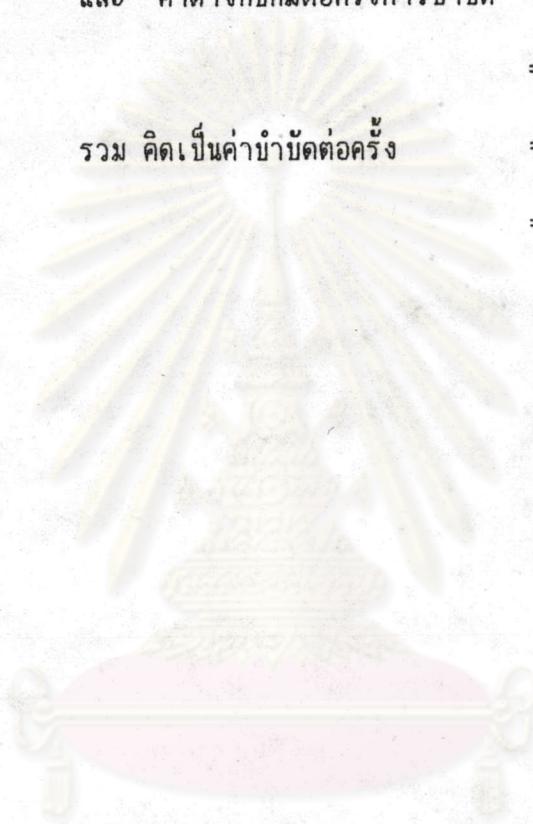
$$= 20 \text{ ลบ.ชม. ต่อ } 10 \text{ กรัม (ลับดาห้ละ 1 ครั้ง)}$$

จากราคาของฟอร์มาลิน ทั่ว ๆ ไป = 950 บาทต่อถัง

$$(1 \text{ ถัง}=2500 \text{ ลบ.ชม.})$$

$$\text{หรือคิดเป็น} = 0.38 \text{ บาทต่อลบ.ชม.}$$

$$\begin{aligned}
 \text{และราคาของต่างหับทิม ทั่ว ๆ ไป} &= 1,200 \text{ บาทต่อกก.} \\
 \text{หรือคิดเป็น} &= 1.20 \text{ บาทต่อกรัม} \\
 \text{ดังนั้น ค่าฟอร์ม่าสินต่อครั้งการบ้ำบัต} &= (20)(0.38) \\
 &= 7.60 \text{ บาท} \\
 \text{และ ค่าต่างหับทิมต่อครั้งการบ้ำบัต} &= (10)(1.20) \\
 &= 12.00 \text{ บาท} \\
 \text{รวม คิดเป็นค่าบ้ำบัตต่อครั้ง} &= 7.60+12.00 \\
 &= 19.60 \text{ บาท}
 \end{aligned}$$

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

ราคาของอุปกรณ์ที่ใช้สร้างเครื่องมือผลิตก๊าซไอโซน

ข.1 การแจกแจง ราคาของอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่นำมาออกแบบ และสร้างเป็นเครื่องมือผลิตก๊าซไอโซนด้วยหลอดอลตราไวโอเลตที่มีความยาวคลื่นแสงต่ำกว่า 200 นาโนเมตร (ราคาดังกล่าวเป็นราคาที่จำหน่ายทั่วไปตามท้องตลาด)

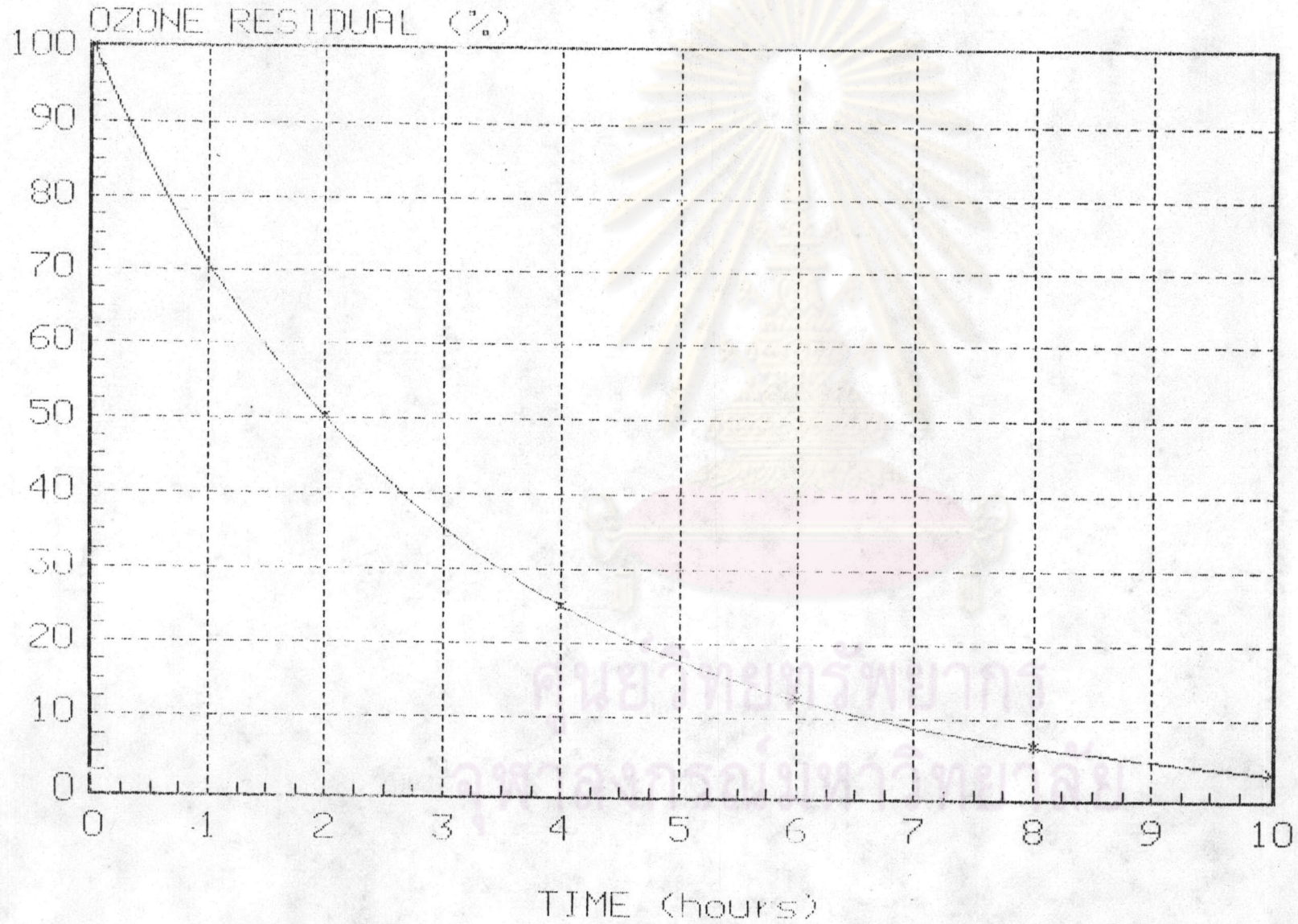
<u>รายการที่</u>	<u>รายละเอียด</u>	<u>จำนวนที่ใช้</u>	<u>ราคารวม(ประมาณการ)</u> (บาท)
1	ท่อพีวีซีขนาด $\phi 3''$ และข้อลดพีวีซีขนาด $\phi 3'' \times \phi 2''$	4 เมตร 4 ชิ้น	300
2	พัดลมขนาดเล็ก	4 ชุด	1,200
3	NOISE FILTER (250VAC, 10A)	1 ชุด	500
4	CIRCUIT BREAKER (250VAC, 10A)	1 ชุด	150
5	TRANSFORMER (230V, 0.5A : 1.5KV, 23/30mA)	1 ชุด	1,000
6	Amp METER (0-10A)	1 ชุด	250
7	VOLT METER (0-500V)	2 ชุด	500
8	MAGNETIC CONTACTOR AND RELAY COIL (20A)	1 ชุด	200

<u>รายการที่</u>	<u>รายละเอียด</u>	<u>จำนวนที่ใช้</u>	<u>ราคารวม(ประมาณการ)</u> (บาท)
9	TIME DELAY RELAY UNIT (0-10 HRS)	1 ชุด	700
10	FUSE (250VAC, 7A)	1 ตัว	50
11	ELECTRONIC POTENTIOMETER (600W.)	1 ชุด	1,000
12	ชุดหลอดไฟฟ้าเขียว แดง และส้ม	9 ชุด	
	ชุดปุ่มกด	1 ชุด	
	และชุดปุ่มกด ON-OFF	1 ชุด	500
13	สวิตช์และอุปกรณ์	1 ชุด	120
14	สายไฟฟ้า	-	200
15	อุปกรณ์ทำโครงสร้างและอื่น ๆ	-	330
	รวมมูลค่าทั้งสิ้น		7,000

หมายเหตุ ราคามูลค่ารวมข้างต้น ยังไม่รวมค่าหลอดอุตราไวโอเลต ที่นำมาใช้ประกอบเป็นเครื่องมือ เนื่องจาก หลอดอุตราไวโอเลต ที่ได้มาไม่มีจำหน่ายตามท้องตลาดทั่วไป เพราะเป็นสินค้าที่จำหน่ายให้กับผู้ผลิตเครื่องมือผลิตก๊าซไอโซนด้วยหลอดชนิดนี้เท่านั้น

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

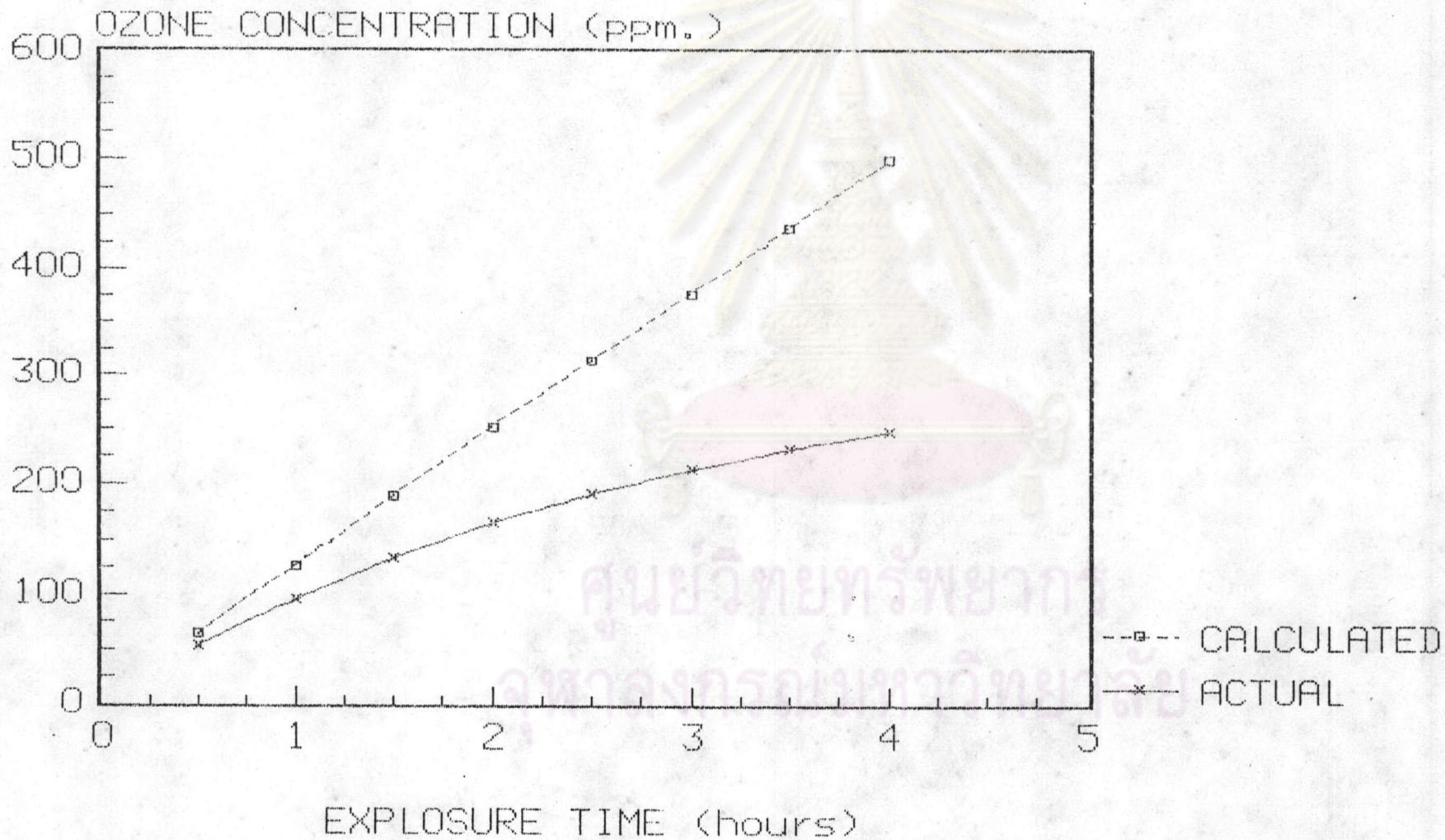
DECOMPOSITION OF OZONE

รูปที่ ค.1 กราฟแสดงการสลายตัวของก๊าซโอโซนเปรียบเทียบกับเวลาที่เปลี่ยนไป

ภาคผนวก ค

GRAPH OF COMPARATION BETWEEN
CALCULATED OZONE CONCENTRATION
AND
OZONE CONCENTRATION ACTUAL

รูปที่ ค.2 กราฟแสดงการเปรียบเทียบความเข้มข้นของก๊าซโอโซนที่ได้จากการคำนวณ กับที่เกิดขึ้นจริง

ภาคผนวก ง

ผลการทดสอบความแปรปรวนของข้อมูลด้วยโปรแกรม SPSS

ง.1 ผลการทดสอบข้อมูลของระยะเวลาในการฉีดยาด้วยก๊าซไอโซนกับความสามารถในการกำจัดเชื้อฟังกัส

ส่วนที่ 1 :

DATA LIST file 'c:\spss\data3.dat'

/FMTIME 1-1 EFFTIN 5-9.

ONEWAY /VARIABLES EFFTIN BY FMTIME (1 ,8)

The raw data or transformation pass is proceeding

24 cases are written to the compressed active file.

/RANGES LSD

/RANGES TUKEY

/OPTIONS 2

/STATISTICS ALL.

Variable EFFTIN

By Variable FMTIME

Analysis of Variance

Source	D.F.	Sum of Squares	Mean Squares	F Ratio	F Prob.
Between Groups	7	20890800.50	2984400.071	323.4903	.0000
Within Groups	16	147610.0000	9225.6250		
Total	23	21038410.50			

ส่วนที่ 2 :

Group	Count	Mean	Standard Deviation	Standard Error	95 Pct Conf Int for Mean
Grp 1	3	5794.6667	87.8484	50.7193	5576.4369 To 6012.8965
Grp 2	3	5239.6667	60.9945	35.2152	6006.1462 To 6391.1672
Grp 3	3	6912.6667	122.5003	70.7256	6608.3556 To 7216.9777
Grp 4	3	7355.0000	88.3912	51.0327	7135.4217 To 7574.5783
Grp 5	3	7749.0000	131.4116	75.8705	7422.5520 To 8075.4480
Grp 6	3	8139.6667	81.1193	46.8342	7938.1530 To 8341.1803
Grp 7	3	8321.6667	22.1886	12.8106	8266.5466 To 8376.7868
Grp 8	3	8533.6667	123.3140	71.1953	8227.3344 To 8839.9989
Total	24	7380.7500	956.4066	195.2257	6976.8949 To 7784.6051
Fixed Effects Model		96.0501	19.6061	7339.1868	To 7422.3132
Random Effects Model			352.6330	6546.9074	To 8214.5926

Random Effects Model-Estimate of Between Component Variance 991724.8155

ส่วนที่ 3 :

Group	Minimum	Maximum
Grp 1	5740.0000	5896.0000
Grp 2	6186.0000	6306.0000
Grp 3	6837.0000	7054.0000
Grp 4	7258.0000	7431.0000
Grp 5	7612.0000	7874.0000
Grp 6	8046.0000	8187.0000
Grp 7	8298.0000	8342.0000
Grp 8	8396.0000	8634.0000
Total	5740.0000	8634.0000

Tests for Homogeneity of Variances

Cochrans C = Max. Variance/Sum(Variations) = .2340, P = 1.000

(Approx.)

Bartlett-Box F = .695 , P = .677

Maximum Variance / Minimum Variance 35.076

ส่วนที่ 4 :

Variable EFFT

By Variable FMTIME

Multiple Range Test

LSD Procedure

Ranges for the .050 level -

3.00 3.00 3.00 3.00 3.00 3.00 3.00

ส่วนที่ 6 :

Homogeneous Subsets (Subsets of groups, whose highest and lowest means do not differ by more than the shortest significant range for a subset of that size)

SUBSET 1

Group Grp 1
Mean 5794.6667

SUBSET 2

Group Grp 2
Mean 6239.6667

SUBSET 3

Group Grp 3
Mean 6912.6667

SUBSET 4

Group Grp 4
Mean 7355.0000

SUBSET 5

Group Grp 5
Mean 7749.0000

SUBSET 6

Group Grp 6
Mean 8139.6667

SUBSET 7

Group Grp 7
Mean 8321.6667

SUBSET 8

Group Grp 8 .

Mean 8533.6667

ส่วนที่ 7 :

Variable EFFT

By Variable FMTIME

Multiple Range Test

Tukey-HSD Procedure

Ranges for the .050 level -

4.90 4.90 4.90 4.90 4.90 4.90 4.90

The ranges above are table ranges.

The value actually compared with $\text{Mean}(J) - \text{Mean}(I)$ is..

$67.9177 * \text{Range} * \text{Sqrt}(1/N(I) + 1/N(J))$

(*) Denotes pairs of groups significantly different at the .050 level

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 8

Variable EFFT

(Continued)

Mean	Group	G G G G G G G G							
		1	2	3	4	5	6	7	8
5794.6667	Grp 1								
6239.6667	Grp 2	*							
6912.6667	Grp 3	*	*						
7355.0000	Grp 4	*	*	*					
7749.0000	Grp 5	*	*	*	*				
8139.6667	Grp 6	*	*	*	*	*			
8321.6667	Grp 7	*	*	*	*	*			
8533.6667	Grp 8	*	*	*	*	*	*		

Homogeneous Subsets (Subsets of groups, whose highest and lowest means

do not differ by more than the shortest

significant range for a subset of that size)

ส่วนที่ 9 :

SUBSET 1

Group Grp 1

Mean 5794.6667

SUBSET 2

Group Grp 2

Mean 6239.6667

SUBSET 3

Group Grp 3

Mean 6912.6667

SUBSET 4

Group Grp 4

Mean 7355.0000

SUBSET 5

Group Grp 5

Mean 7749.0000

SUBSET 6

Group Grp 6

Mean 8139.6667 8321.6667

SURSET 7

Group Grp 7 Grp 8

Mean 8321.6667 8533.6667

ส่วนที่ 10 :

Criterion Variable EFFT

Analysis of Variance

Source	Sum of Squares	D.F.	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	20890800.500	7	2984400.0714	323.4903	.0000
Linearity	20229660.071	1	20229660.071	2192.7685	.0000
Dev. from Linearity	661140.4286	6	110190.0714	11.9439	.0000
	R = .9806		R Squared = .9616		
Within Groups	147610.0000	16	9225.6250		
	Eta = .9965		Eta Squared = .9930		

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ง.2 ผลการทดสอบข้อมูลของระยะเวลาในการฉีดพ่นด้วยก๊าซไอโซนกับความสามารถในการกำจัดเชื้อแบคทีเรีย

ส่วนที่ 1 :

DATA LIST file 'c:\spss\data4.dat'

/FMTIME 1-1 EFFTIN 5-9.

ONEWAY /VARIABLES EFFTIN BY FMTIME (1 ,8)

The raw data or transformation pass is proceeding

24 cases are written to the compressed active file.

/RANGES LSD

/RANGES TUKEY

/OPTIONS 2

/STATISTICS ALL.

Variable EFFTIN

By Variable FMTIME

Analysis of Variance

Source	D.F.	Sum of Squares	Mean Squares	F Ratio	F Prob.
Between Groups	7	10546495.33	1506642.190	110.0954	.0000
Within Groups	16	218958.0000	13684.8750		
Total	23	10765453.33			

ส่วนที่ 2 :

Group	Count	Mean	Standard Deviation	Standard Error	95 Pct Conf Int for Mean	
Grp 1	3	6428.3333	111.1321	64.1621	6152.2630	To 6704.4037
Grp 2	3	6995.3333	130.0205	75.0674	6672.3409	To 7318.3257
Grp 3	3	7100.0000	43.5086	25.1197	6991.9174	To 7208.0826
Grp 4	3	7430.3333	155.0043	89.4918	7045.2771	To 7815.3896
Grp 5	3	7698.6667	90.1684	52.0587	7474.6736	To 7922.6598
Grp 6	3	7819.0000	109.5856	63.2693	7546.7713	To 8091.2287
Grp 7	3	8298.6667	21.2211	12.2520	8245.9501	To 8351.3833
Grp 8	3	8588.3333	183.6146	106.0100	8132.2043	To 9044.4624
Total	24	7544.8333	184.1514	139.6518	7255.9415	To 7833.7252
Fixed Effects Model			116.9824	23.8789	7494.2123	To 7595.4544
Random Effects Model				250.5529	6952.3712	To 8137.2955
Random Effects Model-Estimate of Between Component Variance 497652.4385						

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 3 :

Group	Minimum	Maximum
Grp 1	6304.0000	6518.0000
Grp 2	6848.0000	7094.0000
Grp 3	7056.0000	7143.0000
Grp 4	7306.0000	7604.0000
Grp 5	7596.0000	7765.0000
Grp 6	7712.0000	7931.0000
Grp 7	8284.0000	8323.0000
Grp 8	8414.0000	8780.0000
Total	6304.0000	8780.0000

Tests for Homogeneity of Variances

Cochrans C = Max. Variance/Sum(Variances) = .3080, P = .608

(Approx.)

Bartlett-Box F = 1.079 , P = .377

Maximum Variance / Minimum Variance 74.865

ส่วนที่ 4 :

Variable EFFT

By Variable FMTIME

Multiple Range Test

LSD Procedure

Ranges for the .050 level -

3.00 3.00 3.00 3.00 3.01 3.00 3.00

The ranges above are table ranges.

The value actually compared with $\text{Mean}(J) - \text{Mean}(I)$ is..

$$82.7190 * \text{Range} * \text{Sqrt}(1/N(I) + 1/N(J))$$

(*) Denotes pairs of groups significantly different at the .050 level

ส่วนที่ 5 :

Variable EFFT

(Continued)

Mean	Group	1	2	3	4	5	6	7	8
6428.3333	Grp 1								
6995.3333	Grp 2		*						
7100.0000	Grp 3			*					
7430.3333	Grp 4				*	*	*		
7698.6667	Grp 5				*	*	*	*	
7819.0000	Grp 6				*	*	*	*	
8298.6667	Grp 7				*	*	*	*	*
8588.3333	Grp 8				*	*	*	*	*

ส่วนที่ 6 :

Homogeneous Subsets (Subsets of groups, whose highest and lowest means do not differ by more than the shortest significant range for a subset of that size)

SUBSET 1

Group Grp 1

Mean 6428.3333

SUBSET 2

Group Grp 2 Grp 3

Mean 6995.3333 7100.0000

SUBSET 3

Group Grp 4

Mean 7430.3333

SUBSET 4

Group Grp 5 Grp 6

Mean 7698.6667 7819.0000

SUBSET 5

Group Grp 7

Mean 8298.6667

SUBSET 6

Group Grp 8

Mean 8588.3333

ส่วนที่ 7 :

Variable EFFT_N

By Variable FMTIME

Multiple Range Test

Tukey-HSD Procedure

Ranges for the .050 level -

4.90 4.90 4.90 4.90 4.90 4.90 4.90

The ranges above are table ranges.

The value actually compared with $\text{Mean}(J) - \text{Mean}(I)$ is..

$82.7190 * \text{Range} * \text{Sqrt}(1/N(I) + 1/N(J))$

(*) Denotes pairs of groups significantly different at the .050 level

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 8 :

Variable EFFTN

(Continued)

Mean	Group	G G G G G G G G							
		1	2	3	4	5	6	7	8
6428.3333	Grp 1								
6995.3333	Grp 2	*							
7100.0000	Grp 3	*							
7430.3333	Grp 4	*	*						
7698.6667	Grp 5	*	*	*					
7819.0000	Grp 6	*	*	*	*				
8298.6667	Grp 7	*	*	*	*	*	*		
8588.3333	Grp 8	*	*	*	*	*	*	*	*

Homogeneous Subsets (Subsets of groups, whose highest and lowest means

do not differ by more than the shortest

significant range for a subset of that size)

ส่วนที่ 9 :

SUBSET 1

Group	Grp 1
Mean	6428.3333

SUBSET 2

Group	Grp 2	Grp 3
Mean	6995.3333	7100.0000

SUBSET 3

Group	Grp 3	Grp 4
Mean	7100.0000	7430.3333

SUBSET 4

Group	Grp 4	Grp 5
Mean	7430.3333	7698.6667

SUBSET 5

Group	Grp 5	Grp 6
Mean	7698.6667	7819.0000

SUBSET 6

Group	Grp 7	Grp 8
Mean	8298.6667	8588.3333

ภาคผนวก จ

ผลการทดลองหาความสามารถในการกำจัดแบคทีเรียและฟังกัส

โดยวิธีรมด้วยฟอร์มาลินทำปฏิกิริยากับด่างทับทิม

ข้อมูลทั่วไป : ปริมาตรของห้องทดสอบ = 41.25 ลบ.ม.
 ปริมาตรของฟอร์มาลินที่ใช้ = 20 ลบ.ซม.
 ปริมาณของด่างทับทิมที่ใช้ = 10 กรัม
 ระยะเวลาวางภาชนะเชื้อ (ก่อนรมห้อง) = 10 ชั่วโมง
 ระยะเวลาวางภาชนะเชื้อ (หลังรมห้อง) = 10 ชั่วโมง

ก่อนรมห้อง :

	สภาวะทั่วไป			เชื้อแบคทีเรีย			เชื้อฟังกัส		
	อุณหภูมิ (F.)	RH (%)	P (mmHg)	POS.1	POS.2	AVE.	POS.1	POS.2	AVE.
1	90	55	756	102	105	103.5	98	107	102.5
2	89	58	755	108	99	103.5	89	95	92
3	89	62	755	98	107	102.5	100	104	102

หลังรรมห้อง :

การทดลองที่	สภาวะทั่วไป			จำนวนโคโลนีที่พบ					
	T(°F.)	RH(%)	P(mmHg)	เชื้อแบคทีเรีย			เชื้อฟังกัสน์		
				POS.1	POS.2	AVE.	POS.1	POS.2	AVE.
1	91	58	756	12	11	11.5	10	11	10.5
2	90	57	755	9	13	11	8	12	10
3	89	60	755	11	9	10	8	10	9

จากผลของการทดลองทั้งสาม
เป็นดังนี้

เชื้อแบคทีเรีย :

$$\begin{aligned} \text{การทดลองที่ 1: ค่าความสามารถในการกำจัด} &= (102.5 - 10.5) (100\%) / 102.5 \\ &= 89.76\% \end{aligned}$$

$$\begin{aligned} \text{การทดลองที่ 2: ค่าความสามารถในการกำจัด} &= 91.18\% \\ \text{การทดลองที่ 3: ค่าความสามารถในการกำจัด} &= 91.18\% \end{aligned}$$

$$\text{ดังนั้น ค่าความสามารถในการกำจัด (เฉลี่ย)} = 90.02\%$$

เชื้อฟังกัสน์ :

$$\begin{aligned} \text{การทดลองที่ 1: ค่าความสามารถในการกำจัด} &= (103.5 - 11.5) (100\%) / 103.5 \\ &= 88.89\% \end{aligned}$$

$$\text{การทดลองที่ 2: ค่าความสามารถในการกำจัด} = 89.94\%$$

$$\text{การทดลองที่ 3: ค่าความสามารถในการกำจัด} = 90.24\%$$

$$\text{ดังนั้น ค่าความสามารถในการกำจัด (เฉลี่ย)} = 89.69\%$$

ประวัติผู้เขียน

นายเอกชัย จิตต์รุ่งเรืองสุข เกิดเมื่อวันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2507 สำเร็จการศึกษา
 ปริญญาตรีวิทยาศาสตร์บัณฑิต สาขาเคมีวิศวกรรม จากภาควิชาเคมีเทคนิค คณะวิทยาศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2530 และเข้าศึกษาต่อในระดับปริญญาโทบัณฑิต สาขา
 วิศวกรรมอุตสาหการ คณะวิศวกรรมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2533

ศูนย์วิทยทรัพยากร
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย